

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten



Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 091

Temmuz 2011

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

KADER / KARMA HAKKINDA...

İnsanların, ayrı ayrı, kendilerine mahsus hayat tarzları vardır... Bir yanda sarf edilecek yer bulunamayan zenginlikler, diğer yanda, bir insanı en zaruri ihtiyaçlar içinde dahi kıvrandıran fakirlikler... Bir yanda sağlık ve neşe, diğer yanda hastalık ve ıstırap... Bir yanda şan, şöhret ve şeref, diğer yanda hakaret, tahkir, tahakküm ve rezalet... Bir yanda hürriyet, diğer yanda esaret, kölelik... Ve bütün bu tezatların nüanslarından meydana gelmiş hayat tarzlarını insanlar sürdürürler...

Acaba bütün bu ıstırap ve mutluluklar rastgele midir..? Bunlara insanlar tesadüfen mi sahip olmuşlardır..? Bu sorunun cevabı, temel olarak iki ayrı görüşle cevap bulur... Bunlar, Fatalizm ve Determinizm'dir...

FATALİZM ve DETERMİNİZM NEDİR..?

Fatalist anlayışa göre; bütün olaylar, hiçbir kimse tarafından değiştirilemeyecek şekilde doğaüstü bir güç (Allah) tarafından tespit edilmiştir... Yani fatalist anlayış; "insan hiçbir hadiseyi değiştirmeye muktedir değildir..." der... "Çünkü bizim üstümüzdeki irade onu öyle yapmak istemiş ve öyle yapmıştır... Bütün sebep ve sonuçlar, O iradede toplanmıştır... Dolayısıyla bizim, olacak veya olmayacak hadiseler karşısında tam bir teslimiyetle boyun eğmekten başka yapacak işimiz yoktur... Ve bu konudaki bütün çabalarımız faydasızdır, boşunadır..." der...

Bu anlayışa göre, Mutlak bir İrade'nin keyfi icraatı söz konusudur... Ve burada

sebepler aramak abestir... Zira bizim aklımız O'na ermez... Eğer Ahmet zenginse, İrade sahibi öyle istemiştir... Mehmet ıstırap çekiyor ise; İrade sahibi onu da öyle istemiştir... Bundan başka sebep aramaya gerek yoktur...

Fatalizm'e, cebriyecilik ya da yazgıcılık da denir... Cebriyecilere göre: "İnsan sevap ve günah işlemeye zorunludur... İnsanda ne irade, ne kudret ve ne de fiil vardır... Yapan ve kadir olan, yalnız Allah'tır... Allah bakımından sorumluluk ortadan kalkmaktadır... Böylece iyilik ve kötülük arasında fark kalmamıştır..."

Tam Cebriyeciler: "İnsandan ne fiil sadır olursa, Allah'ın İradesiyle olur..." derler... Allah'ın İradesi dışında hiçbir irade söz konusu edilemez... İnsan ne kadar çalışırsa çalışsın, kendisinin o anda yapması mukadder olan, "mukadder ve sınırlı" bir hareketin dışında hiçbir şey yapamaz... Başka deyişle, ne yaparsa yapsın, yapılan işlerin hiç birisi onun malı değildir... Zira ondaki irade, Allah iradesinin görünmesinden başka bir şey olamaz..." Tek ve tabiat dışı bir kudret (Allah) bütün olayları, önceden kesinlikle planlamıştır... Âlemde meydana gelen her şeyin tamamı, kör bir zorunluluğun eseridir... İrade ve seçme yoktur... Fiiller, ezeli irade ile düzenlenmiştir... Dolayısıyla tekâmül tamamen inkâr edilir...

Determinizm'e göre ise her hadise, maddi veya manevi birtakım sebeplerin zaruri sonucu olarak meydana gelir... Bir hareketten önce, onu zorunlu kılan, ona sebep olan başka hareketler vardır... Yani her şey, bir fiil ve hareketin sebebi, başka bir

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

fiil ve hareketin sonucudur... Bu yasaya “Determinizm” ya da “Sebebe-Sonuç Yasası” denir...

Öyleyse denebilir ki, hadiselerin meydana gelmesindeki şartları bilen ve tatbik eden herkes, onların akışını değiştirebilir...

Fatalizm’de insan iradesinin kıymeti sıfırıdır, “cüz’i irade”nin hiçbir anlamı yoktur... Yani “insanda, Allah’ın İradesi’nin bir parçasının bulunması” düşüncesi kadar bilgisiz ve mantıksız bir düşünce olamaz...

Fatalistlere göre, insan istesin istemesin, hadiseler başka iradenin istikametine uyacaktır... Ve insan şu veya bu yolda, ne kadar çaba harcarsa harcasın, sonuç daima onun üstündeki iradeye göre vuku bulacaktır...

Determinizm’de ise; durum böyle değildir... Burada birtakım doğa yasalarına itibar edilir... İnsan, kullanmasını bilmek şartıyla, bu yasalardan istediği gibi yararlanarak, istediği hadiseyi meydana getirebilir... Demek ki, insanın görgüsü, tecrübesi ve kudreti oranında iradesinin eşya üzerindeki etkinliği artar...

Fatalist bir insan pasiftir... O, yapan ve yaptığı işin sonucunu bekleyen bir insan değil, sadece, gelecek hadiselerle yetinen bir insandır...

Deterministik anlayışta olan bir insan ise, aktiftir... O, hiçbir şeyin kendi kendine meydana gelmeyeceğine, her şeyin birçok sebepler altında vuku bulduğuna inanır... Hadiseleri kendi selametlerine uygun yollara sevk etmenin çarelerini araştırmak ihtiyacını duyar... Bu ihtiyaç, onu sürekli faaliyet içinde tutar ve bu durum da onun yükselmesine sebep olur...

Spiritüel anlayış, hiçbir yasaya dayanmadan, keyfine göre olaylar düzenleyen, bir gün yaptığını ertesi gün bozma zaaf ve hatasını gösteren mutlak herhangi bir kuvvet tanımaz... Böyle bir varlık mutlak olamaz... Bizim tanıdığımız

2

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

Mutlak Sebep’te, ne beşeri, ne de mahlûk’a ait niteliklerin hiçbirinin bulunması söz konusu olamaz...

Spiritüel görüşe göre, fatalizm hakikat yolu değildir... Eğer fatalizm’i doğru bir yol olarak kabul edersek, bütün irademizi, çabalarımızı, ruhumuzun en belirgin niteliği olan etkinlik kudretimizi, şahsi hüviyetimizi, olay ve varlıkların oluşlarındaki sebep ve neticeleri, kısaca, tekâmülü ortadan kaldırmış oluruz...

Maddi ve manevi evrenimiz, deterministik yasalarla işler... Sebepsiz hiçbir istek ve sonuç yoktur... Ne zaman iradeyle hareket etsek, hareketlerimizin mutlaka bir sebebi vardır... İnsan bir amaca varmak için bir karar verir, sonra, irade, kendisini harekete sürükleyen sebeplerin arasından en kuvvetlisini seçer, onun gösterdiği amaca varmak ister...

İradeyi harekete geçiren sebepler, içimizden ya da dışımızdan gelebilir... Dıştan olanlar her taraftan gelir, içsel sebepler, istek ve tutkularımızdır... Bu sebeplerin etkisi altında hareket ederiz... Kendimizi hür zannetmemiz, hareketlerimizi zorunlu kılan sebepleri bilmeyişimizden ileri gelir... Tam bir hürriyet fikri, bilgisizliğin ve kibrin eseridir... Bilgisizlik ve kibir yüzünden kendimizi hür sanmak gibi bir vehim sahibiyiz...

Kaderimizi, kendimiz, dış sebeplerin de etkisiyle, sebep-netice yasası içinde belirleriz... Bu durumda hiçbir hareket boş ve manasız değildir... Her hareket, sebep-netice zinciri içinde genel tekâmül süreci içinde gereklidir, hata, bozucu, yıkıcı, ıstırap verici görünse bile... Bizim olayları menfi ya da anlamsız diye nitelendirmemiz, insanın sebep-netice zincirini göremeyişi yüzündendir...

Deterministik yasaların en iyi örneğini Yenidendoğuş süreci teşkil eder... Çünkü yenidendoğuş yasasına göre, insan içinde yaşadığı bütün olayları kendisi meydana getirir... Bu olaylar arasında insanın

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

çabasından ya da hatasından doğmayan tek bir olay bile yoktur... Eğer bazı durumlarda, dış iradelerin tesiri bulunursa, bu da gene insandan kaynaklanır, ortamı insan hazırlamıştır...

İnsan, bilmeden, gelecek hayatını kendi fiilleriyle yani bağlı şuuruna has iradesiyle hazırlar... Dolayısıyla bir hayat, kendinden önceki hayatta harcanan çabaların sonucu olduğu gibi, gelecek hayatı şekillendiren bir sebep olur... Görülüyor ki, yenedoğuş, determinizm yasası üzerine kurulmuştur...

Kalbimdeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

“Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbimdir...”

İşğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY

DIYOR KI;

• **Kıyam etmek;** şu devre, realite statülerinde geçişler meydana getirirken, boşlukların da oluşmakta olduğunun; boşlukların, derhal, yüksek realite varlıkları tarafından pozitif enerji ile doldurulmaları icabetmekte olduğunun; bu konuda, Serbest Şuur Sirkülasyon Alanları'nın, bizlerin dolaşım mekânlarımız olduğunun; bu konudaki bilgilerin iyi kavranması ve varlıklarla ve de varlık gruplarıyla, bu yol vasıtası ile gereken irtibatların, intibakların, birlik ve beraberliklerin kurulması gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:210)

• **Kıyam etmek;** realite tekâmüllerinin devrede olduğunun; bireyleri değil, realiteleri değerlendirmek gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:210)

• **Kıyam etmek;** realitelerin, bizleri alanlara, alanların ise, planlara yani büyük ortak alanlara götürdüğünün; şu anda, bireylerin, realiteler içerisinde kaybolmakta olduklarının; görünenin, bireyden ziyade, realiteler olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:210)

• **Kıyam etmek;** korku formanselerinin, adeta bir karabulut şeklinde, yavaş yavaş beşerin üzerini kaplamaya başladığının; tabii ki, bu durumun, mantallerimizi, fizik

bedenlerimizi, zaman enerjimizi, mekân enerjimizi etkileyeceğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:210)

• **Kıyam etmek;** iklimlerimizin değişeceğinin, hastalıklarımızın artacağına, kendimizi yeni doğal afetler içerisinde bulacağımızın, yeryüzündeki hayatietimizi ve tatbikatlarımızı meydana getiren mekanizmalarda da esnemeler olacağına; öyle bir zamanı yaşayacak olduğumuzun ki, bir önceki anı hatırlayamayabileceğimizin; birbirimizle tamamen iletişimi koparıp hatta kendimizi dahi dağıtabileceğimizin; bu yaşanacakların, önce kısmî, giderek genele yayılır şekilde cereyan edecek olan hadisatlar olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:210)

• **Kıyam etmek;** bilgi'nin var edici özelliği ile muhatap olan bizlerin üzerimizdeki yükün ağır olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:210)

• **Kıyam etmek;** üzerimizdeki Şemsiye'nin büyüklüğünü hiçbir zaman unutmamak gerektiğinin; bu Şemsiye'yi bilenlerin, burada ve orada korunduğunun ve önlerinde ışıktan yollar açılacağına; vazifelerini bildiklerinin ve bilerek ifa ettiklerinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:210)

İŞĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

KUAN-YİN DİYOR Kİ; (03)

Sevgili Kuan-Yin; Dünya hayatının bir tutsaklık olmadığını;

“Niçin kendinizi bir tutsak gibi hissediyorsunuz..?” sorusunu sorarak anlatmak istediğini söylüyor...

“Niçin tutsak olmayı seçiyorsunuz..?”
“Oysaki Ruh özgürdür...”
“Ruh, ışıklıdır...”

Ruh özgürdür... Ruh ışıklıdır...

Oysa bizler, dünya yaşamımızı genellikle bir sorun gibi algılarız. En azından onu, sorunlarla dolu olarak algılarız. Çözümlerin her an her yerde olduğu hiç gelmez aklımıza. Daha doğrusu beşeri aklımız bunu düşünmek istemez. Problem yaratıp sonra da çözmek ister. Kendi yarattığı engeller içerisinde, hapiste olduğu hissi ile karamsarlaşır. Kuan Yin bizlere bu anlayışı çok öteleyen bir ışık tutuyor: ‘Oysa ki Ruh özgürdür... Ruh ışıklıdır...’

“Ruh, özgürdür...”
“Neşelidir...”
“Parlaktır...”
“Hedefi geniştir...”
“Hatta sonsuzdur...”

Ruh neşelidir... Kuan Yin’in en önemli tavsiyelerinden biri de **neşe enerjisinin doğru kullanılması** yönündedir. Bu neşe, boş vermişlik anlamına gelmemelidir. Kayıtsızlık anlamına

gelmemektedir. Neşe, ruhun sevincidir... O Ruh’la yeryüzünde yaşamının sevincidir... Kuan Yin’in tuttuğu bu ışıkla, neşenin ‘öğrenmenin sevinci’ ile açığa çıkan bir şey olduğunu daha iyi anlıyoruz. **Bir sevinç, içinde bin bir meşakkat barındırır.** Hakiki bir sevinç, meşakkatin sonucunda alınan ürünle çıkıyor.

“Sizlere, bir ruhun nasıl da tam olduğunu anlatmalıyım...”
“Tam ve bütün, birbirinin içinde ve birbirini kapsayan...”
“Sonsuz açılan, aynı zamanda sonsuz daralabilen, ama asla tutsak olmayan...”

“Genişleyen, esneyen, yayılan, bilen, sevebilen, bilebilen, yapabilen, ruh...”

Demek ki, bizlerin asıl varlığı, yani ruhsal yapısı böylesine geniş bir uyum kapasitesine sahip. Eğer Ruh’tan alırsak gücümüzü, dünya hayatı içerisinde çok daha esnek, çok daha ahenk içinde ilerleyebiliriz.

Her zaman Ruh’un, diğer bir deyişle ruhsal yapımızın bizimle olduğunu hatırlamalı ve üstesinden gelemeyeceğimiz şeyin olmadığını bilmeliyiz. Ruh, **tam ve bütünse, bizim için ‘olmazsa olmaz’** olan bir şey de yoktur.

Sonsuz açılabilir, sonsuz daralabilir fakat asla tutsak olmayız... Asla... (devam edecek...)

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (20)

Sn. Nurettin ERSOY’UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Bir kere en doğru ses, içimizdeki ses olacaktır... Ama o sesin, gerçekten doğruyu söyleyen ses olup olmadığı konusunda da emin olmamız lazımdır... Çünkü içinizde tek bir ses yoktur... Vicdan sesi, çok alt realitelerin sesi ile karışıyor olabilir... İçimizdeki ses diye ifade ettiğimiz ses, o kadar çok kaynaktan gelen sestir ki, vicdan sesinden eminseniz ona soracaksınız, ben hangi realitenin varlığınıym..? Bunu bilmeniz için, realite anlayışınız da, realite bilginiz de, realite kavrayışınızda çok ciddi çalışmalar yapmanız lazımdır... “Ne nedir..?, Ne, ne değildir..?” sorularına doğru cevaplar alabilin... Onun için bazen içinin sesine dönüp de, gelip bize, ben çok müthiş bir varlığım, ben bu âlemin

kurtarıcısıym diyenler var... Kim söyledi dediğimizde; “içimdeki ses söyledi” diyor... Hâlbuki içindeki nefsanî feryatlar o kadar fazla ki, ona sen bu kainatın en büyüğün diyen bir nefsi var... Egosu var... Onu yanılta, çok ciddi seviyede kibri, gururu var... Tabii obsesif vakalar da bunların cabası olarak karşımıza çıkıyor ki, ortalık kurtarıcıdan geçilmiyor...

Etrafınıza biraz şöyle duyarlı kulaklarla, gözlerle bakınız ne kadar çok peygamber var biliyor musunuz..? Gizli... Ben diyor insanları sarsmak, onları yerden yere vurmam istiyorum ki benim kurtarıcı olduğumu fark etsinler... Niye yapıyorsun bunu..? Benim kurtarıcı olduğumu anlamıyorlar diyor... Maalesef içimizde ki sesin

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

hangi ses olduğunu da ayrıca çok ciddi ele almak lazım... İnanın, vakıf olunan şu tesirler tebliğ bize öylesine tuzaklar içerisinde olduğumuzu, öylesine sırat köprüsünün o kıldan ince, kılıçtan keskin gövdesinde yürüdüğümüzü de bana hissettiriyor... Çünkü niye..? Realiteler yükseldikçe hassasiyet artar... Bizler mademki yüksek tesirlerin muhataplığına hamledenleriz, heves etmişleriz bunun tehlikelerini de göze almak ve bu tehlikelere karşı da bizim sizleri uyarması, hatta kendimizi de tabii ki uyarmamız gereği vardır... Dışarıdaki varlıklardan daha rizikolu varlıklarız, bundan emin olun... Oh efendim ne güzel işte inisiyasyon sahasına girdik, bilgi bereketli akıyor... Ben de artık şöyle varlığım, elini tuttuğumu yakıyorum... Etilimi gösterdiğime hissettiriyorum falan deyip böyle bir mistik egoya düştüğümüzde, en tehlikeli nefsanîyet bizi kuşatmıştır... Çünkü mistik nefsanîyet, mistik ego en görünmeyen egodur... Çünkü titreşimi çok yüksek olduğu için, o titreşimin sahte olup olmadığını veya nefsanîyetten kaynaklanıp kaynaklanmadığını çevrede anlayacak varlık olmadığından, birçok insanın taltifine, iltifatına onayına da mahzar olunur... İşte tehlikenin en büyüğü de burada başlar... Oysaki o size iltifat edenler en çok iltifat peşinde koşanlar olduğunu siz anlamayacağınız için, o iltifatlar sizi öylesine bir çukurun içerisine sokar ki, tepenizde sizi tedavi etmek için gelmiş olan tesiri dahi göremezsiniz... Ve zannedersiniz ki bütün o tedavi edici o yüksek Rabbanî tesir çok aşağılarda... Siz onun çok üstündesiniz zannedersiniz... Ve öylesine büyük bir kuyunun içerisinde debelenir durursunuz... Tabii ki o debelenmiş hali günün birinde size öyle bir sıkıntı oluşturacaktır ki, durumunuzu fark ettirecektir ama, o zaman o tesir yanınızda hala duruyor olacak mı..? Çünkü gerçekten çok süratli bir gidiş içerisindeyiz... Bu süratli gidiş aynı tebliğlerin ifade ettiği gibi hızlı bir koşu diyor... İçerisinde çok yüksek kapasiteli sporcular olduğu gibi, kapasitesi yetmeyenler de var... Bu tür zanlarla kendini oyalayanlar, günün birinde bir de bakacaklar ki; yanındakiler, onlarla birlikte o koşuyu paylaşanlar, almış başını gitmiş... O hala oralarda...

Bu koşu o kadar kapsam kazandı ki, bu kapsam esnasında mükemmel beşeri ilişkiye ihtiyaç var... En önemli görevimiz... Bu kapsam esnasında mükemmel hoşgörüyü ihtiyaç var... En büyük emelimiz... Bu kapsam içerisinde

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

alışılmamış bir seviyeye ihtiyaç var ki, bütün bunlar oluşabilsin... Var buna ihtiyacımız... Emelimiz ona da kavuşabilmek, onu da becerebilmek...

Ama ben bütün bunların hepsini yapamam diyerek ayrılmak çok mümkün... Dolayısıyla da bu tesirler hem bize böylesine kapasite kazandırırken, hem de birçok varlığı böylesine zorlayıcı hale getiriyor... Tamam diyor, ben bilgide varım, sabaha kadar bilgi çalışayım... Hoşgörüde varım, hadi hoş göreyim... Fakat sevgi dediğimizde birde bakıyoruz, ne yapsın tezahür ettiremiyor... Mükemmel beşeri ilişki ve sarılma diyoruz, paylaşma diyoruz, insanlar ile kol kola, kucak kucağa olmak diyoruz, hayır yapamam diyor... Böyle olunca tabii ayağı olmayan bir insanın yürümesi gibi bir hal çıkıyor... Bilgide varım fakat merhamette, sevgide, aşkta, kucaklaşmada yapamıyorum... Haklı, onu ne kınamaya hakkımız var, ne eleştirmeye hakkımız var, ne de dışlamaya hakkımız var... Yapamıyor... Ne yapacağız o zaman... Ben diyor müsaade edin kenarda duracağım... İşte o noktada varlık kendini o hızlı koşunun dışında bir noktada bırakıyor... Daha deneyimlenmemiş dediğim o sevgi, gerçekten bizlerin beşeri şuurumuzun ve yanlı zihnimizin kabul edemeyeceği bir sevgi... Nasıl bir sevgi..? Tokat vurana öteki yanağını dön... Bu nasıl bir sevgi..? Sana vermeseler de sen ver sevgisi... Seni sevmeseler de sen sev sevgisi... Sana vursalar da bana vurmadı koluma vurdu diyecek kadar varlığını, o beşeri varlıktan ayırabilen bir sevgi... Böyle bir sevgi... Kim olursan ol gel sevgisi... Koşullar ne olursa olsun yine sevebilen bir sevgi var mı..? Şimdi diyecekseniz ki, bu kadar abartmayın... Ne olursunuz, böylesine tarif edilen ki daha henüz tarif etmedik, bir girsek tarifine feci... Böylesine bir sevgiyi yaşayan gördünüz mü..? Hamlediyoruz şükürler olsun... Bunu hiç değilse hissediyoruz... Acaba yapabilir miyiz..? Ben bir şeyler hissediyorum, cazip geliyor intibaları çok hoş... Acaba yapabilir miyim diyenleriz biz... Tabii ki o realiteye adayız... Öyle bir realite ki, bu, sevgi realitesi, bu, söylediğim manada bu sevgiyi öylesine tezahür ettirir ki bu realite varlığı, kendinden daha yukarıdaki vicdan, hizmet ve hâkimiyet realitelerinin şuurunu alıyor, kendinden aşağıdaki duygu, şeriat ve otomatik realitelere transfer ediyor...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Yani farkındalık hali sizi olmaması gerekene doğru sevk etmiş gibi bir hal... Alışık olmadığınız bir tahkik etme, bir irdeleme, bir farkındalık hali sizi tedbirli olma adına güven içgüdünüzü devreye sokma, biraz da korkunu açığa çıkması sonucu belki, gözü kapalıktan, açığözlülüğün güvenliğini de hissettirme adına bir mekanizma çalıştırmış... Şimdi tabii ki dünyaya bağımlı olabilmek için programlanmış varlıklar olarak, bağımlılık programının çalıştığı her noktada korku ile birlikte yaşarız... Aslında korkuyu yaşamamak korkuyu alt etmiş realitesini tarif etmez...

Genelde ne derler, cesaret cehaletten de doğar... Farkındaliksızlığın getirdiği cesaretlilik bize korkumuzu alt etmişlik hissini verebilir... Bu bir yanılgıdır... Tekamül gidişatının bir merhalesidir bu, o da nedir..? Siz bu güne kadar herkesi seven bir realite görüntüsü altında duygu realitesinin farkındasız tatbikatları içerisinde olabilirsiniz... Bu söylediklerim kesin hükümler değildir... Şimdi analiz yapıyoruz... Aslında duygu realitesinin duygusalığa düşmüş sevgi tatbikatları içerisinde bir süre geçirdiniz... Şimdi ne oldu..? Şartsız sevgiyi veriyormuş gibi bir tezahürat içerisinde aslında konuya vakıf olmamanın getirdiği bir cesaret ile koşulsuz sevgiyi tezahür ettiriyormuş gibi bir süreç yaşamış... Fakat şimdi, kendi ifadelerinizle söylüyorum benim hükmüm değildir bunlar... Diyor ki; bilgilenmeye başlayıp, bilgi ile bir hayat sürecine girdiğinde artık bu yaptığım eylemin kontrolünü ele geçirmek adına, farkındalığını elde etme adına analiz yapmaya başladı... Yani ben şimdi bu sevgimi veriyorum ama acaba bu buna layık mı..? Doğrumu yapıyorum, eğrimi..?

Bu safhada yokuş aşağıya giden bir arabanın ters yöne gittiğini fark edipte, yokuş yukarı çıkarmak için önce durdurmak lazım... Frene basacaksınız... Araba duracak... Ondan sonra geri vitese takıp yokuş yukarıya çıkacaksınız... Şimdi yeteri kadar şuurlu olmayan o duygusal sevgi paylaşımını veya sevgi verişini, şimdi farkındalık kontrolü altına alabilmek için bir fren süreci içerisinde, ona mı vereyim, buna mı vereyim, layığına mı vereyim gibi bir kusurluluk süreci yaşıyor gibi, ama bu bir kusurluluk değil... Bu kontrolden çıkmış yokuş aşağıya giden bir arabanın fren yapması gibi... Şimdi ne yapacak..? Bunun da aslında gerçek sevgi realitesi ile bağdaşmadığını fark edip, artık

hem farkında hem de koşulsuz, herkese verme gibi bir sürece yakında girecek... Bundan eminim... İşte bu merhaleler bizim realiteler arasında yaşadığımız şaşkınlık, teşevvüş, kusurluluğu da birlikte gösterir gibi olmasına rağmen deformasyon hallerimizdir... Eğer bir bilgi şemsiyesinin altında, bir inisiyasyon sahasının içerisinde ona biat etmiş olmasa bu hal 'ben artık sevgimi kimseye vermiyorum, kimseyi sevmiyorum, layığını bulamıyorum, benim sevgime layık tek bir insanı görmedim' diyerek sevgisizliğe kaymasına sebep olur... Buna da deformasyon esasında dejenerasyon hali denir... Yani orijinal seven insan tipinin, sevmeyen orijinalinden çok uzak bir tipe dönüşmesi dejenerasyondur onun...

Enaniyet... Yani şöyle hüküm verme gibi bir kusur... Fakat bu kusurlu hal bir geçişin ifadesidir... Görüntü kusurluluk görüntüsüdür ama, burada ki varlığın içinde bulunduğu durumu analiz etmek lazım... Bu kusurluluk görüntüsü bir çok varlık için kusurluluktur ama hanımefendinin tarif ettiği, kendini tanımladığı şekli ile bir dönüşmenin sürecini ifade eder... Orada arabanın durdurulması nasıl kusur değilse, hanımefendide kontrolsüz sevgiyi herkese şuursuzca vermenin kontrolünü ele geçirme sürecini yaşıyor... Bu süreci uzatır ve orada takılırsa kusurluluk orada başlar...

Layık demek, benim sevgime karşılık verecek varlık arıyorum demektir... Veya sevginin bendeki kıymeti o kadar yüksektir ki herkes onu taşıyamaz ben onu taşıyacağı vereyim şeklinde yine enaniyet denebilir... Yani bir ego gibide düşünülebilir, ama katıyen öyle teşhis koymamak lazım... Bir geçiş sürecidir... Bunu hepimiz yaşarız... Aynen bilgide spiritüeller yaşar... Çok ciddi bir tehlikedir... Bu yüksek realitelerin bu kisveleri çok tehlike arz eder... İncedir görünmez... Fark edilmez somut değil, soyuttur... Onun için o tehlike onu yaşayan nede çevredeki varlıklar tarafından zor algılandığı için, ikazda edilmediği için... Mesela spiritüeller şunu yaşarlar... İlk konuya giren, spiritüel bilgi ile haşır neşir olan sunma adayları şunu yaşarlar... Önce bir gevezelik dönemi vardır... Kimi bulsa anlatmaya başlar... Bunu hepimiz yaşadık...

Tesirin ışığında erimek değil, buradaki bambaşka bir şey... Yani bir tesir geliyor sizin varlığınızın orijinalitesini bozuyor... Bu tesir ne kadar yüksek olursa olsun, bozma kozmik bir

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

yanılıdır... Yanlılıktır, olmaması gerekendir... Bunu demek istiyor... Yani biz herkesi evliya yapmak, herkesi bilge yapmak, herkesi şifacı yapmak için buraya oturtamayız... Sizde kendinizi analiz ederken acaba ben bumu yum sorusunu kendinize hep sorunuz... Bu tesir alanı içerisinde bir çok varlık yapınızda değişimler olur... Yani ne olur..? Elinizden sıcaklık çıkar şifa verebilirsiniz, yüzünüzde güller açılır, auranız renklenir, belirginleşir... Herkes size auranızı çok parlak gördüm dediğinde lütfen bir tehlikenin çanlarını duyun... Tiz sesini değil, çanlarını... Dan, Dan, Dan beni bir yerimden vuruyor... Efendim ben insanları çok etki altına alıyorum, işte onların yanına gittiğimde benim hakkımda şöyle söylüyorlar... Dediğiniz zaman biliniz ki kozmik tuzak, bir kozmik operasyonla denenmek üzeresiniz... Tabii ki prensibini bırakmayalım... Hepimiz varlıız... Hepimizin elindeki şifa hepimizde olabilir...

Bakınız niyeti sarıh iseniz, yani bütün bu saydığım merhalelerden geçtiyseniz, birinci

merhale herkese her şeyi anlatma hevesi... Ben anneme, babama, kardeşlerime öyle ciddi konularda neler anlattım... Sonra gördüm ki hep kusur içindeymişim... Çünkü kaldıramayacağı şeyleri, hatta onunla hiç ilişkisi olmayan şeyleri, o onun için dünyada değil ki... Ama bu coşku bir merhale olarak geldi, geçti... Şimdi bu merhaleden sonra, mesafe koyma süreci yaşanıyor... Yani herkesten ayrıcalıklı olma hissi ile bu vazifeyi yapma süreci başlıyor... Onu da bir an önce aşmak lazım... Nedir..? Bir bilgiyi eğer sumak, bir bilginin paylaşımını yapmaya eğer soyunduysanız, sevginiz ile tüm duygularınız ile, bütün egolarınızı, beşeri vasıflarınızı soyarak bir kenarı koyarak yapmaya doğru yol almak lazım... Bunu yaparı daha ben görmedim... Bakınız ne diyor biliyor musunuz..?

“Kime, neyi, ne kadar vereceğinizi bilmeniz için, endişelerinizden tamamen sıyrılmanız lazım...” (Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (26)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Ben çok izlemişimdir, “Şu kitabı okudun mu..?” dersiniz... “Evet, dört, beş yıl önce okudum...” “Hakkında bir şey söyle” dersiniz... “Valla tekrar bir alıp gözden geçirmem gerekir” dediğiniz anda o bilgi, bilgi değil... O bilgi ilmen yakın bilgidir... Yani, kaynağı ne şekilde size ulaştıysa ki mutlaka dünyasal imkânlar ile ulaşmıştır, yani sezgisel, düşey bir kaynaktan gelmeyip yatay kaynaklar ile gelen bir bilginin varlık tarafından ezberlenmesi, hız edilmesi ve anlamaya çalışılmasından ileri bir şey değildir... Tabii ki bu hal bir gidişin bir merhalesidir, bir gidişin bir basamağıdır ve bu basamağı mutlaka yaşar varlık...

Bilgi ile hakiki temasta, ilmen yakın olmak kaçınılmaz bir basamaktır, yaşanması gerekendir... Bunu burada söylerken asla böyle bir uğrak, durak, basamağa uğramamak lazım demek istemiyorum... Yalnız orada takılıp kalma tehlikesi işte insanları maalesef bu zamansızlık içerisinde müşküle sokacak olandır... O da nedir..? İşte entelektüel bir vasıfta ben spiritüalizmin şu bilgilerini, sen şu bilgilerini, ben şu konferansa gittim, ben şu öğretiye, inisiyasyon alanına gittim... Peki dünya yaşamı

içerisindeki hareketlerinde, dünya yaşamı içerisindeki duygularında, dünya yaşamı içerisindeki zihni faaliyetlerinde ne değişim oldu..? İşte bu eğer olmadıysa ilmen yakın kalmak gibi bir tehlike var karşımızda...

İşte ikinci safha bu birinci safhanın bir an önce aşılması şartı ile varılan bir nokta... Bir an önce varlık bu ilmen yakın vasfındaki yani yataydan gelen, yani dünyasal kaynaklardan edindiği bilgileri bir an önce varlığında sindirip, idrak mekanizması ile yani şu meşhur şemamız... Bu şemaya bağlı olarak bir sindirmeye tabii tutmazsak aynel yakın dedikleri yani artık tezahürünü birebir görebildiği hale bilgiyi getiremez... İkinci kademe aynel yakın yani görebileceği şekilde bilgiyi tezahür ettiriyor demektir, bu çok iyi bir kademedir... Bu kademedede varlık artık aldığı bilgiyi sindirmiş, varlığında idrakler oluşturmuş ve bu idrakler sayesinde varlığın çevresinde o bilgiye ait bir takım göze görünen tezahürler meydana gelmeye başlamıştır... Tasavvufta bu çok önemli bir safhadır... Yani nasıl bir şeydir bu..?

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

7

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

O varlığın laboratuvar sahası olan dünya tatbikat sahasındaki kendine ait yakın çevresinde o bilginin aynel yakınlıktan, deruni bir halde sindirilmesinden kaynaklanan o laboratuvarde değişiklikler başlar... Yani o varlığın yaşamının çevre koşulları değişmeye başlar, yenilenmeye başlar... Karşılaştığı varlıklar değişmeye başlar, karşılaştığı eprövlere, yaşadığı fenomenler, hadiseler değişmeye başlar... Çevresindeki bütün yaratılış formlarında değişiklikler meydana getirir... İlişki farklılıkları, ilişki bereketleri, ilişki vasıfları değişmeye başlar vs... Ve bu varlık yavaş yavaş idrak ettiği bilgiye ait konuları eğer fark etmeye başlarsa, bu derin bir farkındalıktır, bir de bakarsınız ki varlığın zihninde teşekkül ettirdiği derin imajlar tezahür etmeye başlar... Yani o varlık artık istikametini bulmuştur, bilginin yönlendirdiği yönde gidiyordur ve ihtiyacı ne ise zihninden geçirdiği odur ve tezahür edende zaten o zihninden geçirdiği yani onun ihtiyacını karşılayandır... Bu aynel yakınlık meselesi iyi bir safhadır...

Hak-el yakın olmak yine hakikat bilgisi ile hakla birlikte olmak demektir... Hakla bir olmak... O zaman o varlık, bu bilginin bu safhalarını ziyadesiyle başarı ile geçmiştir ve artık Yaradan'ın onun ile ilişkisi birebir hale gelmeye başlamıştır... Yani yukarı ile varlık olan aşağısı onaylaşmaya başlar... Yani yukarısının, yani o varlığın Batını bölümünün, o varlığın ruhsal bölümünün, enerjitik yapısının, daha doğrusu Yaradan olanın o varlık ile yani zahiri bölümle birebir anlaşarak gittiği bir yolculuk başlar... Bu hakkel yakın dedikleri safhadır, bu safhada artık varlık tam yukarı ile birebir onaylaşarak gitmektedir... Aşağıda o ne yapmak istediye ki tam yukarının istediği ile çakışır... Yukarı ne yapmasını istiyorsa zaten varlığın yaptığı da o olmaya başlar... Bu tabii çok ciddi bir sübjektif ile objektif arasındaki alışverişin yoğunlaşması manası taşır...

Bu varlık bu şekilde bir mekanizmanın artık otomatik hale gelmiş, hiç de zorlanmadığı, zaten bunun dışında bir faaliyetin o varlık bünyesinde mümkün olmadığı bir hale gelmiştir... Bu varlığın bu hali sürekli yaşaması demek, yani kendi sübjektif ile, Yaradan objektif olmak kaydı ile sübjektif ile objektif arasında gidip gelir, sakıp diyor buna... Bu varlığın vasfı aslında sakıplık vasfı, insan-ı kamil diyebilirsiniz buna, bilgelik hali, aydınlanmışlık hali de

denebilir... Bunların hepsini aynı kefeye koyup bir etmenin artık zamanı gelmiştir... Kavram karmaşalarının mutlaka ayıklanıp karmaşadan kurtarılması lazımdır... Eğer zihnimize bir kavram kargaşalığı varsa biliniz ki onun içinden çekip çıkartmamız gereken birçok hususlar vardır... Bu hem zihni platformdaki kargaşayı yok etmek için bir ayıklanmayı getirir, hem duygu seviyesindeki kargaşaları yok etmek için inançlarımızı ayıklamamız lazım...

“Zihnimizdeki tahakküm edici Tanrıları ayıklayınız” diyor... Bu çok ilginçtir, bu tam Tanrısızlığı oluşturan veya mevcut Tanrı'ya halel getirici, O'nu yok sayıcı bir ifade değildir... Bu sadece zihin bazında, duygu bazında ve hatta fiziğe dökülmüş hareket bedeni bazında çok büyük kargaşalar, çok büyük lüzumsuz karmaşalar içinde olduğumuzu gösteriyor... İşte bahsettiğimiz kıyamet dönemini salimen yaşayabilmenin yolu böylesine sadeleşmekten geçer... Zihnimizdeki her türlü kavram kargaşalarını yok etmemiz lazım, sade ve kuvvetli olanı bulup, yakalayıp, orada hemen tutunmak lazım, karmaşık ve zayıf bilgiyi varlığımızdan derhal kuvvetli ve sade olan bilgi ile revize etmemiz lazım... Bu çok önemli husustur...

Spiritüel konuda, yani bu bizim alanımızın da bahsi olan, alanımızın da kuruluş sebebi olan bu spiritüel konuda çok şeyler bilmenin çok fazla önemi yoktur... Kuvvetli fakat sadeyi bilmek o bilmeyi de az önce bahsettiğim şekilde, ilmen yakından ileriye götürüp hakkın bilgisi haline, varlığımızın bilgisi haline getirmemiz lazım... Varlığın bilgi ile bir olması bu manadadır... Bunun için ne lazımdır..? Varlığın kendisini bilgi olarak görmesi, hatta bilgi ile bir dahi değil, varlığın kendisini bilgi olarak görebilmesi ancak bütün bedenleri arasındaki sirkülasyonun vuku bulması neticesi ortaya çıkabilecek bir husustur... Onun için bu sirkülasyon meselesi de çok mühimdir... Hatırlarsanız geçen hafta burada ortaya konan misallerde zamansızlıktan söz edildi, gelen etki ile ona karşı konacak, yani gösterilecek tepki arasında vakitsizliğin böylesine bir iki no'lu hareketi, yani sübjektiften objektife gidiş gelişe müsait olmadığı konusunda ifadeler oldu...

Aslında bu iki numaralı hareket, yani sübjektiften objektife uzanıp tekrar sübjektife dönüş hareketi, aslında dünyasal zamana tabi

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

bir hareket değildir... Bu bir dünya dışı harekettir, dünyada iken, dünya dışı bir hareketi yaşamaktır... Ve dolayısı ile de bu hareket zaman dışıdır, yani şimdide olan bir harekettir... Yani bizim anladığımız lineer zaman kavramına uymayan bir harekettir... Onun içindir ki, eğer bizler önce sanki olmayacakmış gibi zannettiğimiz bir etkinin iki numara ile bir değer alınarak, değer sahibi bir tepkiye, yani idrakli tepkiyi oluşturmanın anladığımız bir lineer zaman anlayışında bir zaman dilimine ihtiyacı yoktur aslında... Çünkü bu hareket fizik alemde iken fizik ötesi alem ile alakalı bir harekettir, yani zamansızlığın olduğu bir alanın hareketidir... Bu da şimdi de bulunmakla temin edilebilir... Yani etki eğer size gelene kadar geçmiş tasvir ediyorsa, bakın dikkatlerinizi bana vermenizi rica ediyorum... Bakınız bir tren gidiyor, bu trende vagon bol, treni kaçırmazsınız ama bu trenin süratine ayak uyduramazsak indiğimiz ile bindiğimiz vagon asla bir olmaz... Bineceğimiz vagon çok daha gerilerde bir başka vagon olur... Vagonsuzluk diye bir şey yok, rabbin cömertliği, rabbin sabrı, rabbin sevgisi, tahammülü, beklemesi o kadar geniş, o kadar sonsuz ki biz bunu anlayamayız... O trenin vagonu çok fazla ama lokomotifine yakın bir noktadaki vagon olmakla, bir de sonsuz gerilerde bir vagon olmak arasında fark var...

Şimdi bu zamansızlıkta olan bir hareket... Bu zamansızlıkta olan hareket iki numaralı bir harekettir... Eğer bir numaralı okun yani, bizim dışımızdaki bir tesirin bize gelişi ve temas edişini geçmiş olarak alırsak, iki üç numaralı hareket yani bizim o etkiye göstereceğimiz tepki veya reaksiyonu da gelecek olarak algılayarsak, biz şimdide kalırsak işte iki numaralı, şimdiye ait bir hareket, şimdiye ait bir aksiyon olduğunu anlamamız mümkün olur... Ve eğer bizler bir numara geçmişimiz olsa, üç numara da geleceğimiz olacaksa eğer biz bu geçmiş ve gelecek ile gelen etki ile meydana getireceğimiz tepki arasında her ikisinde kurtulup da anda durabilirsek, şimdide bulunabilirsek iki numara fevkalade başarıyı temin eder... Oysaki bizler, gelen etkinin varlığını işgal eden tesir alanı içerisinde sanki geçmişe boğuluyoruz... Ve bu geçmişe boğulmuşluk içerisinde bir zaman, bu arada da vereceğimiz tepkinin yani geleceğin tasarımına hemen başladığımız için iki numara asla realize olmuyor...

Dolayısı ile de ortaya ne çıkıyor biliyor musunuz..? Birden bire üç numaraya geçiş, yani gelen etkiye otomatik bir tepki, yani iki numara yok... Dolayısı ile de gelen etkiye otomatik yani Yaradan'ın sabitlenme bilgisi ile Yaradan'ın verdiği mekanizmalarımızla ne tepki üretiyorsa bizim kontrolümüz dışında onunla tepki veriyoruz, yani geçmişten aldığımız geleceğe otomatik bir şekilde veriyoruz, devrede biz yokuz... Bu şeye benziyor, tilt makineleri vardır, elektrikli oyun makinesidir... Bizim gençliğimizin bir para tuzağıdır, harçlıklarımızla oyun oynardık... Elektrikli bir pano var camın içerisinde, gidiş geliş yollar var, demir bir topu fırlatıyorsunuz o top gidiyor, kafalar var, her kafaya çarpışta elektronik olarak çarpınca topu fırlatan bir sistem var... Top birine çarpıyor bir fırlıyor, ötekine çarpıyor oraya fırlıyor, puan yazıyor... Ve sonra top aşağı doğru meyilli geliyor, burada iki tane kulak var, o kulaktan geçmemesi için siz elektrikli düğmelere basınca kulaklar o topu tekrara ileriye fırlatıyor ki daha çok dolaşsın... Ne kadar çok dolaşırsa, her kafaya çarptığında bir tepki alıyor top ve fırlıyor, puanlar yazıyor... Elli bin, yüz bin filan oynayanda rakamların büyüklüğü ile keyif duysun diye, küçük olsa egomuz doymaz, sonuçta ne oluyor, hiçbir şey vermiyor size yalnız belirli bir puanı geçince bir top bedava veriyor vs.

Şimdi oradaki topların o belirli ünitelere çarpması ve elektrikselsel olarak ünitenin ona cevap vermesi ve topu fırlatması hadisesi bu bizim bir ve üç numara, yani ikiyi oluşturmadan birden bire üçe geçiş halini hatırlatıyor bana... Gelen topa elektronik bir mekanizma top değince bir hareket yapıyor... Tekrar gelse mutlaka gene yapacaktır onu, çünkü onun tabiatında var, onun yapılışında o var, öyle yapsın diye yapılmış o... Onun kendine ait yapayım, yapmayayım, bu sefer çok yapayım gibi bir şansı yoktur... Nasıl planlanmışsa madde öyle tepki veriyor... İşte bir ile üç arasındaki hal, ki beşeriyetin seçimlerinin tesadüfi oluş halidir, bir ile üç otomatik olursa, iki devrede olmazsa aynı tilt makinelerinin topu fırlatması gibi... Yani şuradan bana bir tesir geliyor, ben tak diye cevap veriyorum... "Niye öyle dedin..?" "Valla dedim..." Ondan sonra biraz düşünüyoruz onu, tevil dediğimiz yalan mekanizmaları, savunma mekanizmalarını devreye sokuyoruz vs... üzülüyoruz, pişman oluyoruz, arkadan sahte

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

9

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kişilik diyor ki, iyi ki yaptın hak etti diyor, tamam diyoruz...

Şimdi bu geçmiş gibi ifade ettiğim tesir geliyor, gelecek diye tasvir ettiğim tepkiyi verirken varlık eğer burada zamansızlık yani an içerisinde kendini bulabilirse hakiki yardımı yani idrak taşını çekip alır... Daha önce hatırlarsınız sizlere zaman zaman bahsettim, çaresizlik hali diye bir mevhum vardı biliyor musunuz..? Hayat içerisinde en büyük yardımların alındığı, yani objektiften, yani Yaradan mekanizmasından sübjektife en büyük yardımlar, sübjektiften çaresiz kaldığı zamanlarda meydana gelir... Çaresizlik hali çok önemli bir andır, en büyük yardımların alındığı andır ve o yardım zamansızlık içerisinde alınır... Hani kul

sıkışmazsa hızır yetişmez... Hızır iki numaradır... Bundan başka sakın imajlarınızda, zihinlerinizde hızır varlığı, bir hızır mekanizması, size hızır teşkil eden bir varlık tahayyül etmeyin, yok böyle bir şey... Bunu anlamak kadar re enkarnasyonumuzun randımanı olamaz... Diyeceksiniz ki "Ya bir enkarnasyon biz bunun için mi geldik..?" Bütün enkarnasyonun diğer konuları bunu anlamaya bağlıdır... Çünkü bu bizim dünya fizik planına bu son enkarnasyonumuz da, bu bizi dünya alemimize, yapacağımız her şey, yaşayacağımız her konu eğer bu mekanizma iyi çalışmıyorsa burada boşu boşuna randımsız bırakıp gideceğimiz konulardır...(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ



☪ ARAGONİT KURSU / Mayıs. 2011

Bu ay, Mucize Taş Aragonitle ilgili internet sitemiz yenilendi ve siteye bir de **İngilizce** bir bölüm eklendi. Geliştirilen yeni sitemizi görmek için <http://www.aragonitmucizesi.com> adresine bakabilirsiniz...

☪ KWAN YIN MAGNIFIED HEALING UYUMLAMASI



Bu ay, 11 dostumuz Reiki Huzur Vadisi'nde Kwan Yin Evi'nde Magnified Healing Kwan Yin Enerjisine uyumlandılar...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999



REİKİ HUZUR VADİSİ

Sevgili Dostlar,

Haziran sonu itibarıyla Cennet Yuvamız Reiki Huzur Vadisi'nin bu yaz dönemini başlatmış bulunmaktayız. Gönüllü dostlar ve sevgili rehberlerimiz Sevgi Ersoy ve Nurettin Ersoy ile birlikte Haziran başında Vadi'mize vardık ve tüm hazırlıkları başlattık. İğneden ipliğe, Reiki Huzur Vadisi'nin her noktası bir emektir. Bu emek, kendi içerisinde çok nadide değerleri taşır... En fiziksel boyutlarından en manevi boyutlarına kadar her seviyede gönüllülerin ortaya koydukları emeklerle hayatietine devam eden Vadi, Haziran sonu itibarıyla misafirlerine kucak açtı...

İşte ilk misafirlerimizin paylaştıkları duyguları, hissiyatları, minnetleri...

Vadiye ilk olarak 2008 yazında gelmişim. Yeniden doğmak isteyen buraya gelir diyebilirim... Yeniden doğmak istiyorsan, hayata başka gözlerle bakmak istiyorsan, gelebileceğin en önemli noktalardan bir tanesi burasıdır. En güzel yanı da bu kadar zengin olup, birçok öğretiyi bağrında barındırarak birliği öğreten tek yer olması. O kadar çok teknik, o kadar çok öğreti, o kadar çok bilginin olduğu bir yer, ama birliği de en güzel öğreten yer...

Beni burada en çok etkileyen şey insanlara baktığımda gördüğüm o saflık... İçeri girdiğimiz halle çıktığımız hal arasında bile çok büyük değişimler var... O saflıkları gördüğümüzde içinizde bir şey titriyor, kalbinizin ta derininde... Onu hissetmek için bile insan bir daha, bir daha gelmek istiyor... Hiçbir şey olmasa da sadece insanların o saflığını görüp hissetmek... O bile herhalde yeterli bir sebep bir daha buraya gelmek için... İstanbul'daki merkezimizde de mükemmel çalışmalar yapıyoruz ama orada bir üstü deneyimlerken Reiki Huzur Vadisi'nde birkaç üst boyutu deneyimleme şansımız oluyor...

Dilek Özkan

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

11

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999



İkinci gelişim Reiki Huzur Vadisi'ne... İlk geldiğimde harika bir yer olduğunu gördüm, hissettim... Buradaki enerji çok başka... İnsanı hep pozitif, güneşe, sevgiye yönlendiren bir enerji. Bu yüzden hep burada yaşamak istiyorum aslında... Buranın bir tılsımı var...

Pınar Koç

Yapımından beri bulunduğum Reiki Huzur Vadisi... İlk buraya temas ettiğim andan itibaren beni başka bir boyuta götürdü ve o boyut hala devam ediyor. İnsan hani yola çıkar ya, kalbi devamlı enerji ile pompalanır... Burası da benim pompalandığım bir yer; ruhuma boyut kazandıran yer... Burası benim kalbimin yürüyüş yeri aslında. Bana o sonsuz yolcuğumda ivme kazandırıyor. O kapıdan girdiğimi biliyorum... Bunun için de önce yüce Rabbime minnetimi sunuyorum. Bunun ilelebet devam etmesini diliyorum. Tabi ki dünya hayatımızda müşküllerle karşılaşıyoruz ama buranın atmosferi ve buradan aldığımız bilgiler öyle bir uyum ve elastikiyet kazandırıyor ki... Hayat yolunda yürürken her şeye bilgiyle bakmayı kazandırıyor. Allah herkese nasip etsin burayı görmeyi, bu enerjiyle karşılaşmayı...

Engin Koç



Tabiatın içerisinde olması burayı bambaşka bir yer yapıyor... Gelen insanlar açısından da çok farklı burası. Çalışmaların yoğunluğu ve aşk daha fazla burada... Buraya gelmek için yapılan bir gönül hazırlığı var, ruhun sevinci var... Gönlünü hazırlıyorsun, arınmaya çalışıyorsun, layık olmaya çalışıyorsun... Burada olmaya layık olma isteği de var... Hem gelmeden önce hazırlanırken, hem burada eğitimlere devam ederken, hem ayrıldıktan sonra... Bağ hemen kopmuyor... İstanbul'da binanın kapısından çıkar çıkmaz bağ kopabiliyor ama burada öyle değil... Bağ devam ediyor... Gönlünü bırakıyorsun burada... Adımların çıkıyor ama geri geri gidiyor... Buraya gelen, değerini hissetmeli bunun... Kanatlısın gelsin... Giderken de gönlünü bıraksın gitsin... Öyle yaşasın...

Emel Sungur

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999



Buraya hizmet almak için değil, hizmet vermek için geldiği takdirde daha etkili olduğunu görüyorum... Hizmet vermek için burada olanların daha mutlu olduklarını görüyorum... Gönüllüler daha mutlular...

Mehmet Sungur

Huzur Vadisi... Tam adı gibi, orda yeşeren huzuru ve sevgiyi dağlar ve gökyüzü her yandan sarıp koruyor ve her baktığımda sular geri yansıtıyor içimde hissettiklerimi... Her gittiğimde, sanki aslında hep ordaymışım gibi içine alıyor orada bizi hazır bekleyen.. Huzur... Hazır... Her an her yerde bizim için, ama orada tüm hakikatler en yoğun haliyle, bir sonraki hakikate götürüyor her birimizi... Orada her seferinde daha iyi anlıyorum her birimizle mükemmel şekilde işleyen o düzeni... Orada her an daha da ışıklı görüyorum parıldayan gözleri... Orada her an daha da buluşuyorum kendimle... Orada sadece o an var, ve o anın içinde her şey, tüm sonsuzluklar... Orada biz varız...

İlke Sanem Özkaya

Burayla ilk olarak 2007-2008 yıllarında tanıştım. İlk geldiğimde buradaki samimi aile ortamı ve herkesin aynı şeye odaklanması beni çok etkilemişti. Herkesin aynı noktaya bakabilmesi, hocalardan en yeni deneyimleri olan öğrencilere kadar hepsinin aynı hedefe kilitlenmesi beni çok etkilemişti... Kendimi evimde ve ailemle birlikte hissettim, hatta giderken de evimden gidiyormuşum gibi hissettim. İlk geldiğimde yalnızca birkaç gün kalmıştım. Çalışmaların içindeki o bütünlüğü görmek çok güzeldi... Herkesin o bütünlükte olması... İkinci sene geldiğimde evime geliyordum. On gün kalmıştım... Çok güzel çalışmalar yaptık. Aragonitle çok daha yakından temasta bulunabildim, eğitimlere katıldım. Aragoniti ilk geldiğimde almıştım, ikinci sefer geldiğimde detaylarını öğrenme şansım oldu. Zaten o bir sene içerisinde çok güzel uygulamalar yapmıştım. Aragonit mucize bir taş... Yaşamımda mucizeler yarattı... Yine aynı sevgi, huzur ve mutlulukla birlikte, ailemle kavuşmanın özlemi ile gelmişim ve onu doya doya yaşadım... Bu üçüncü gelişimde de yine aynı şekilde ailemle, hocalarımla ve tüm arkadaşlarımla birlikte olmanın sevinciyle aldığım eğitimler büyük bir hızla devam ediyor... Herkes harika ve mükemmel... Buraya gelmenin onuru, huzuru, mutluluğu ve güvenini her seferinde katlanarak hissediyorum...

Zeliha Efe

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

13

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999



Hepinizi Cennet'imize Bekliyoruz...

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.